

ЗАКОН

О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет Закона

Члан 1.

Овим законом уређује се спречавање насиља у породици и поступање државних органа и установа у спречавању насиља у породици и пружању заштите и подршке жртвама насиља у породици.

Овај закон не примењује се на малолетна лица која учине насиље у породици.

Циљ Закона

Члан 2.

Циљ овог закона је да на општи и јединствен начин уреди организацију и поступање државних органа и установа и тиме омогући делотворно спречавање насиља у породици и хитну, благовремену и делотворну заштиту и подршку жртвама насиља у породици.

Спречавање насиља у породици, непосредна опасност од насиља у породици, насиље у породици

Члан 3.

Спречавање насиља у породици састоји се од скупа мера којима се открива да ли прети непосредна опасност од насиља у породици и скупа мера које се примењују када је непосредна опасност откривена.

Непосредна опасност од насиља у породици постоји када из понашања могућег учиниоца и других околности произлази да је он спреман да у времену које непосредно предстоји по први пут учини или понови насиље у породици.

Насиље у породици, у смислу овог закона, јесте акт физичког, сексуалног, психичког или економског насиља учиниоца према лицу са којим се учинилац налази у садашњем или ранијем брачном или ванбрачном или партнерском односу или према лицу са којим је крвни сродник у правој линији, а у побочној линији до другог степена или са којим је сродник по тазбини до другог степена или коме је усвојитељ, усвојеник, храњеник или хранитељ или према другом лицу са којим живи или је живео у заједничком домаћинству.

Примена овог закона на одређена кривична дела

Члан 4.

Овај закон примењује се и на сарадњу у спречавању насиља у породици (чл. 24 – 27) у кривичним поступцима за кривична дела:

- 1) прогањање (члан 138а Кривичног законика);
- 2) силовање (члан 178. Кривичног законика);
- 3) обљуба над немоћним лицем (члан 179. Кривичног законика);
- 4) обљуба над дететом (члан 180. Кривичног законика);
- 5) обљуба злоупотребом положаја (члан 181. Кривичног законика);

- 6) недозвољене полне радње (члан 182. Кривичног законика);
- 7) полно узнемиравање (члан 182а Кривичног законика);
- 8) подвођење и омогућавање вршења полног односа (члан 183. Кривичног законика);
- 9) посредовање у вршењу проституције (члан 184. Кривичног законика);
- 10) приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетних лица за порнографију (члан 185. Кривичног законика);
- 11) навођење детета на присуствовање полним радњама (члан 185а Кривичног законика);
- 12) запуштање и злостављање малолетног лица (члан 193. Кривичног законика);
- 13) насиље у породици (члан 194. Кривичног законика);
- 14) недавање издржавања (члан 195. Кривичног законика);
- 15) кршење породичних обавеза (члан 196. Кривичног законика);
- 16) родоскврнуће (члан 197. Кривичног законика);
- 17) трговина људима (члан 388. Кривичног законика);
- 18) друга кривична дела, ако је кривично дело последица насиља у породици.

Овај закон се примењује и на пружање заштите и подршке жртвама кривичних дела из става 1. овог члана (у даљем тексту: кривична дела одређена овим законом).

Примена других прописа

Члан 5.

Ако овим законом није другачије одређено, на спречавање насиља у породици, у поступцима против учинилаца кривичних дела одређених овим законом и на пружање заштите и подршке жртвама насиља у породици и жртвама кривичних дела одређених овим законом примењују се Кривични законик, Законик о кривичном поступку, Закон о парничном поступку, Породични закон и Закон о полицији.

Дисциплинска одговорност

Члан 6.

Непоступање судија, јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца у роковима који су одређени овим законом представља дисциплински прекршај.

II. НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ И УСТАНОВЕ

Члан 7.

За спречавање насиља у породици и пружање заштите и подршке жртвама насиља у породици и жртвама кривичних дела одређених овим законом надлежни су полиција, јавна тужилаштва, судови опште надлежности и прекршајни судови, као надлежни државни органи, и центри за социјални рад, као установе.

Поред надлежних државних органа и центара за социјални рад, у спречавању насиља у породици, преко давања помоћи и обавештавања о насиљу, као и пружању подршке жртвама насиља учествују и друге установе у области дечје, социјалне заштите, образовања, васпитања и здравства (у даљем тексту: државни органи и установе надлежне за примену овог закона), као и тела за родну равноправност на нивоу локалних самоуправа.

Подршку жртвама насиља у породици и жртвама кривичних дела одређених овим законом могу да пруже и друга правна и физичка лица и удружења.

Полиција

Члан 8.

Руководилац подручне полицијске управе одређује полицијске службенике који су завршили специјализовану обуку, да би спречавали насиље у породици и пружали заштиту жртвама насиља (у даљем тексту: надлежни полицијски службеник).

Јавно тужилаштво

Члан 9.

У сваком јавном тужилаштву, осим оних посебне надлежности, јавни тужилац одређује заменике јавног тужиоца који су завршили специјализовану обуку да би остваривали надлежности јавног тужилаштва у спречавању насиља у породици и гоњењу учинилаца кривичних дела одређених овим законом.

Судови

Члан 10.

Председник сваког суда опште надлежности и прекршајног суда одређује судије које су завршиле специјализовану обуку да суде у предметима спречавања насиља у породици и за кривична дела одређена овим законом.

Као предмети спречавања насиља у породици сматрају се поступци за продужење хитне мере, поступци за одређивање мера заштите од насиља у породици предвиђених Породичним законом (у даљем тексту: мере заштите од насиља у породици) и прекршајни поступци за прекршаје предвиђене овим законом (члан 36).

Центар за социјални рад

Члан 11.

Руководилац сваког центра за социјални рад одређује међу запосленима у центру тим стручњака да помажу у спречавању насиља у породици и пружају подршку жртвама насиља.

III. ПОСТУПАК

Општа правила

Члан 12.

Државни органи и установе надлежне за примену овог закона дужни су да брзо, делотворно и координисано спречавају насиље у породици и вршење кривичних дела одређених овим законом и да пруже жртви заштиту, правну помоћ и психосоцијалну и другу подршку ради њеног опоравка, оснаживања и осамостаљивања.

а) Спречавање насиља у породици

Пријава и препознавање насиља у породици

Члан 13.

Свако мора да полицији или јавном тужиоцу пријави без одлагања насиље у породици или непосредну опасност од њега.

Државни и други органи, организације и установе обавезни су да неодложно пријаве полицији или јавном тужиоцу свако сазнање о насиљу у породици или непосредној опасности од њега.

Надлежни државни органи и центри за социјални рад (чл. 8 – 11) дужни су да у оквиру својих редовних послова препознају насиље у породици или опасност од њега.

Препознавање може да произађе из проучавања пријаве коју је било коме поднела жртва насиља, уочавањем трагова физичког или другог насиља на жртви и других околности које указују на постојање насиља у породици или непосредне опасности од њега.

Јавни тужилац коме је пријављено насиље или непосредна опасност од њега, дужан је да пријаву одмах проследи полицијским службеницима, да би они о томе обавестили надлежног полицијског службеника (члан 14. став 1).

Поступање полицијских службеника

Члан 14.

Полицијски службеници дужни су да одмах обавесте надлежног полицијског службеника о сваком насиљу у породици или непосредној опасности од њега, без обзира како су за то сазнали, и имају право да, сами или на захтев надлежног полицијског службеника, доведу могућег учиниоца у надлежну организациону јединицу полиције, ради вођења поступка.

Задржавање у надлежној организационој јединици полиције ради вођења поступка може трајати најдуже осам часова.

Током поступка у надлежној организационој јединици полиције могући учинилац мора да се поучи и да му се омогући контакт и коришћење услуга браниоца и правне помоћи у складу са Уставом и законима Републике Србије.

Поступање надлежног полицијског службеника

Члан 15.

Надлежни полицијски службеник мора да могућем учиниоцу који је доведен у надлежну организациону јединицу полиције пружи прилику да се изјасни о свим битним чињеницама, да прикупи потребна обавештења од других полицијских службеника, одмах процени ризик непосредне опасности од насиља у породици (у даљем тексту: процена ризика) и да, под условима одређеним овим законом (члан 17. став 1), изрекне хитну меру за спречавање насиља у породици (у даљем тексту: хитна мера).

Ако могући учинилац није доведен у надлежну организациону јединицу полиције, надлежни полицијски службеник процењује ризик одмах када прими од полицијских службеника обавештење о насиљу или непосредној опасности од њега.

Пре окончања процене ризика, надлежни полицијски службеник може, по потреби, затражити мишљење центра за социјални рад.

Процена ризика

Члан 16.

Процена ризика заснива се на доступним обавештењима и одвија се у што краћем року.

При процени ризика нарочито се води рачуна о томе да ли је могући учинилац раније или непосредно пре процене ризика учинио насиље у породици и да ли је спреман да га понови, да ли је претио убиством или самоубиством, поседује ли оружје, да ли је ментално болестан или злоупотребљава психоактивне супстанце, да ли постоји сукоб око старатељства над дететом или око начина одржавања личних односа детета и родитеља који је могући учинилац, да ли је могућем учиниоцу изречена хитна мера или одређена мера заштите од насиља у породици, да ли жртва доживљава страх и како она процењује ризик од насиља.

Надлежни полицијски службеник одмах доставља сва доступна обавештења о насиљу у породици или непосредној опасности од њега и процену ризика – ако она указује на непосредну опасност од насиља – основном јавном тужиоцу на чијем подручју се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, центру за социјални рад и групи за координацију и сарадњу.

Ако надлежни полицијски службеник установи постојање опасности која није непосредна, сва доступна обавештења о насиљу у породици или опасности од њега и своју процену ризика доставља основном јавном тужиоцу и центру за социјални рад.

Хитне мере

Члан 17.

Ако после процене ризика установи непосредну опасност од насиља у породици, надлежни полицијски службеник доноси наређење којим изриче хитну меру учиниоцу који је доведен у надлежну организациону јединицу полиције (члан 15. став 1).

Хитне мере су: мера привременог удаљења учиниоца из стана и мера привремене забране учиниоцу да контактира жртву насиља и прилази јој.

Наређењем могу да се изрекну обе хитне мере.

Наређење садржи: назив органа који га доноси, податке о лицу коме се изриче хитна мера, врсту хитне мере која се изриче и њено трајање, дан и час изрицања хитне мере и обавезу лица коме је изречена хитна мера да се по њеном истеку јави полицијском службенику који је изрекао.

Наређење се уручује лицу коме је хитна мера изречена. Ако оно одбије пријем наређења, надлежни полицијски службеник саставља о томе белешку, чиме се сматра да је наређење уручено.

Надлежни полицијски службеник доставља наређење, одмах после његовог уручења, основном јавном тужиоцу на чијем подручју се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, центру за социјални рад и групи за координацију и сарадњу, а жртва насиља писмено се обавештава о врсти хитне мере која је изречена.

Поступање јавног тужиоца

Члан 18.

После пријема обавештења, процене ризика и наређења, основни јавни тужилац проучава обавештења и вреднује процену ризика надлежног полицијског службеника.

Ако после тога установи непосредну опасност од насиља у породици, дужан је да суду поднесе предлог да се хитна мера продужи, у року од 24 часа од часа уручења наређења лицу коме је изречена хитна мера.

Уз предлог, основни јавни тужилац доставља суду и процену ризика надлежног полицијског службеника, своје вредновање његове процене ризика и друге доказе који указују на непосредну опасност од насиља у породици.

Поступање суда у првом степену

Члан 19.

Предлог да се хитна мера продужи подноси се основном суду на чијем подручју се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, а о предлогу одлучује судија појединац.

Суд продужава хитну меру ако после вредновања процене ризика надлежног полицијског службеника, вредновања процене ризика које је учинио основни јавни тужилац, оцене приложених доказа и тврдњи из предлога основног јавног тужиоца и оцене изјашњења лица коме је хитна мера изречена, установи непосредну опасност од насиља у породици, иначе одбија предлог као неоснован.

Решење о предлогу доноси се без одржавања рочишта, у року од 24 часа од пријема предлога да се хитна мера продужи.

Жалба против решења основног суда

Члан 20.

Основи јавни тужилац и лице коме је изречена хитна мера могу против решења основног суда поднети жалбу вишем суду, у року од три дана од дана пријема решења, а преко основног суда који је донео решење.

Основни суд дужан је да жалбу и све списе предмета проследи вишем суду у року од 12 часова од пријема жалбе.

О жалби одлучује веће вишег суда од троје судија, у року од три дана од дана када је примило жалбу од основног суда.

Виши суд може одбити жалбу и потврдити решење основног суда или усвојити жалбу и преиначити решење основног суда. Он не може укинути решење основног суда и предмет вратити основном суду на поновно поступање.

Жалба не одлаже извршење решења основног суда.

На поступак одлучивања о продужавању хитне мере сходно се примењује закон којим се уређује парнични поступак, ако овим законом није другачије одређено.

Трајање хитних мера

Члан 21.

Хитна мера коју изриче надлежни полицијски службеник траје 48 часова од уручења наређења.

Суд може хитну меру продужити за још 30 дана.

Ако буде продужена хитна мера привременог удаљења учиниоца из стана, лице коме је изречена може да у пратњи полицијских службеника узме из стана неопходне личне ствари.

б) Посебне одредбе о кривичном поступку

Обавеза пријављивања кривичног дела

Члан 22.

Лице које има сазнања о извршеном кривичном делу одређеном овим законом дужно је да то пријави полицији или јавном тужиоцу.

Хитност у одлучивању о мерама за обезбеђење присуства окривљеног

Члан 23.

У кривичном поступку који се води за кривична дела одређена овим законом, суд је дужан да у року од 24 часа одлучи о предлогу јавног тужиоца за одређивање мере забране прилажења, састајања или комуницирања са одређеним лицем и посеђивања одређених места, мере забране напуштања боравишта и мере забране напуштања стана.

IV. САРАДЊА У СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

Лица одређена за везу

Члан 24.

Лица одређена за везу именују се у полицијској управи, основном и вишем јавном тужилаштву, основном и вишем суду и центру за социјални рад.

Именује их руководилац полицијске управе, јавни тужилац, председник суда и руководилац центра за социјални рад, из реда надлежних полицијских службеника и судија и заменика јавних тужилаца који су завршили специјализовану обуку, и запослених у центру за социјални рад.

Лица одређена за везу свакодневно размењују обавештења и податке битне за спречавање насиља у породици, откривање, гоњење и суђење за кривична дела одређена овим законом и за пружање заштите и подршке жртвама насиља у породици и жртвама кривичних дела одређених овим законом.

Министар надлежан за унутрашње послове, министар надлежан за послове правосуђа и министар надлежан за послове породичне заштите споразумно прописују начин размењивања обавештења и података између лица одређених за везу.

Група за координацију и сарадњу

Члан 25.

На подручју сваког основног јавног тужилаштва образује се група за координацију и сарадњу.

Она разматра сваки случај насиља у породици који није окончан правоснажном судском одлуком у грађанском или кривичном поступку, случајеве када треба да се пружи заштита и подршка жртвама насиља у породици и жртвама кривичних дела из овог закона, израђује индивидуални план заштите и подршке жртви и предлаже надлежном јавном тужилаштву мере за окончање судских поступака.

Група за координацију и сарадњу одржава састанке најмање једном у 15 дана, а о току састанка води записник.

Састанцима могу, по потреби, присуствовати представници образовних, васпитних и здравствених установа и Националне службе за запошљавање, представници других правних лица и удружења и појединци који пружају заштиту и подршку жртвама.

Група за координацију и сарадњу доноси пословник о раду којим се ближе уређује њен начин рада и одлучивања.

Састав групе за координацију и сарадњу

Члан 26.

Групу за координацију и сарадњу чине представници основних јавних тужилаштава, полицијских управа и центара за социјални рад, са подручја за које се група образује.

Чланове групе за координацију и сарадњу именују руководиоци органа, из реда заменика основног јавног тужиоца који су завршили специјализовану обуку и надлежних полицијских службеника и запослених у центрима за социјални рад који раде на случајевима насиља у породици.

Групом за координацију и сарадњу председава члан групе из реда заменика основног јавног тужиоца.

Ако је за гоњење учинилаца кривичних дела одређених овим законом надлежно више јавно тужилаштво, виши јавни тужилац именује свог заменика, који је завршио специјализовану обуку, да учествује у раду групе и њоме председава.

Правилник о сарадњи

Члан 27.

Министар надлежан за послове правосуђа, министар надлежан за унутрашње послове и министар надлежан за послове породичне заштите споразумно доносе правилник о сарадњи, којим се ближе уређују међусобна права.

Правилником о сарадњи одређују се обавезе и сарадња државних органа и установа надлежних за примену овог закона при спречавању насиља у породици и пружању заштите и подршке жртвама насиља у породици и жртвама кривичних дела одређених овим законом.

V. ОБУКА

Специјализована обука

Члан 28.

Надлежни полицијски службеници и јавни тужиоци, заменици јавних тужилаца и судије који примењују овај закон дужни су да заврше специјализовану обуку према програму који доноси Правосудна академија.

Специјализовану обуку спроводи Правосудна академија за јавне тужиоце, заменике јавних тужилаца и судије, у сарадњи са другим стручним установама и организацијама, а за полицијске службенике специјализовану обуку спроводи Криминалистичко-полицијска академија.

По завршеној специјализованој обуци, Правосудна академија и Криминалистичко-полицијска академија издају полазницима обуке сертификате о завршеној обуци.

Издавање и образац сертификата ближе се уређују актом Правосудне академије и Криминалистичко-полицијске академије.

VI. ЗАШТИТА И ПОДРШКА ЖРТВАМА НАСИЉА У ПОРОДИЦИ И ЖРТВАМА КРИВИЧНИХ ДЕЛА ОДРЕЂЕНИХ ОВИМ ЗАКОНОМ

Право на обавештење

Члан 29.

Државни органи и установе надлежни за примену овог закона дужни су да у првом контакту са жртвом насиља у породици или жртвом кривичног дела из овог закона дају жртви потпуна обавештења о органима, правним лицима и удружењима који јој пружају заштиту и подршку, на начин и на језику који жртва насиља разуме.

Право на бесплатну правну помоћ

Члан 30.

Жртва насиља у породици и жртва кривичног дела из овог закона има право на бесплатну правну помоћ, према посебном закону.

Индивидуални план заштите и подршке жртви

Члан 31.

По пријему процене ризика којом је установљена непосредна опасност од насиља у породици, група за координацију и сарадњу израђује индивидуални план заштите и подршке жртви, који садржи целовите и делотворне мере заштите и подршке жртви, али и другим члановима породице којима је подршка потребна.

У изради индивидуалног плана заштите и подршке жртви учествује и жртва, ако то жели и ако то дозвољава њено емотивно и физичко стање.

Мере заштите морају да пруже безбедност жртви, да зауставе насиље, спрече да се оно понови и заштите права жртве, а мере подршке да омогуће да се жртви пружи психосоцијална и друга подршка ради њеног опоравка, оснаживања и осамостаљивања.

Индивидуалним планом заштите и подршке жртви одређују се извршиоци конкретних мера и рокови за њихово предузимање, као и план праћења и процене делотворности планираних и предузетих мера.

Индивидуални план заштите и подршке жртви израђује се и за жртве кривичних дела из овог закона.

VII. ЕВИДЕНЦИЈА ПОДАТАКА О СЛУЧАЈЕВИМА НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

Евиденције

Члан 32.

Надлежна полицијска управа води евиденције о пријављеним случајевима насиља у породици и о изрицању и извршењу хитних мера и извршењу мера заштите од насиља у породици.

Евиденција полицијске управе садржи:

1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (учесници догађаја, време, место, прикупљене изјаве, околности случаја, подаци о могућој жртви и др.);

2) податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, адреса пребивалишта или боравишта, податке о раније одређеним мерама заштите од насиља у породици);

3) податке о процени ризика и називе органа којима је процена ризика достављена;

4) податке о изрицању хитних мера (датум и број наређења о изрицању хитних мера, њихово трајање и време почетка њиховог трајања);

5) податке о продужењу и извршењу хитних мера (број и датум решења основног суда о продужењу хитних мера, подаци о извршењу хитних мера);

6) податке о извршењу мера заштите од насиља у породици.

Основни суд води евиденцију о својим одлукама о предлозима за продужење хитних мера и о одређеним мерама заштите од насиља у породици.

Евиденција основног суда о предлозима за продужење хитних мера садржи:

1) податке о лицу коме је продужена хитна мера (име, презиме, јединствени матични број грађана, адреса пребивалишта или боравишта, податке о раније одређеним мерама заштите од насиља у породици);

2) број и датум решења којим је продужена хитна мера;

3) број и датум решења којим је одбијен предлог да се продужи хитна мера;

4) податке о жалби против решења донетог о предлогу за продужење хитних мера;

5) податке о одлуци донетој по жалби.

Евиденција основног суда о одређеним мерама заштите од насиља у породици садржи:

1) податке о лицу коме је одређена мера заштите од насиља у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, адреса пребивалишта или боравишта, податке о раније одређеним мерама заштите од насиља у породици);

2) податке о одлуци суда о одређивању мера заштите од насиља у породици (број и датум одлуке, врста мере која је одређена и њено трајање);

3) податке о жалби на одлуку суда о одређивању мера заштите од насиља у породици;

- 4) податке о одлуци донетој по жалби;
- 5) податке о продужењу, односно престанку мера заштите од насиља у породици.

Основно јавно тужилаштво води евиденцију о предлозима за продужење хитних мера и захтевима за одређивање мера заштите од насиља у породици.

Евиденција основног јавног тужилаштва садржи:

- 1) податке о лицу за које је предложено продужење хитних мера (име, презиме, јединствени матични број грађана, адреса пребивалишта или боравишта, податке о раније одређеним мерама заштите од насиља у породици);

- 2) податке о продужењу хитних мера (датум и број предлога за продужење хитних мера, назив суда којем је предложено продужење хитних мера, одлука суда по предлогу јавног тужиоца, подаци о одлуци по жалби);

- 3) податке о подношењу тужбе за одређивање мера заштите од насиља у породици;

- 4) врста мере заштите од насиља у породици чије се одређивање тражи;

- 5) податке о одлуци суда поводом тужбе за одређивање мере заштите од насиља у породици (број и датум одлуке, врста мере која је одређена и трајање мере);

- 6) податке о продужењу и престанку мере заштите од насиља у породици.

Надлежни центар за социјални рад води евиденцију о примени индивидуалних планова заштите и подршке жртви.

Евиденција центра за социјални рад садржи:

- 1) име, презиме, јединствени матични број грађана и адресу пребивалишта, односно боравишта жртве;

- 2) податке о индивидуалном плану заштите и подршке жртви;

- 3) податке о планираним мерама заштите жртве;

- 4) податке о планираним мерама подршке жртви;

- 5) податке о извршиоцима конкретних мера заштите и подршке и роковима за њихово предузимање;

- 6) податке о плану праћења и процени делотворности планираних и предузетих мера.

Евиденције полицијских управа, основних судова, основних јавних тужилаштава и центара за социјални рад воде се у електронском облику и чине Централну евиденцију о случајевима насиља у породици (у даљем тексту: Централна евиденција), коју води Републичко јавно тужилаштво.

Подаци могу да се унесу у Централну евиденцију само уз коришћење одговарајућих заштићених приступних шифри.

Подаци се чувају у евиденцијама и у Централној евиденцији десет година и после тога бришу.

Приступ евиденцији

Члан 33.

Приступ подацима из Централне евиденције дозвољен је само у сврху остваривања надлежности предвиђених овим законом и уз коришћење заштићених приступних шифри.

Заменик јавног тужиоца који остварује надлежности јавног тужилаштва у спречавању насиља у породици и гоњењу учинилаца кривичних дела одређених овим законом (члан 9) има право на приступ свим подацима из Централне евиденције.

Надлежни полицијски службеник има право на приступ Централној евиденцији само у делу који садржи податке из евиденција подручних полицијских управа и надлежних центара за социјални рад, надлежни судови само у делу који садржи податке из евиденција које воде основни судови, а надлежни центри за социјални рад – само у оном делу који садржи податке из евиденција које воде центри за социјални рад.

Заштита података о личности

Члан 34.

Државни органи и установе надлежне за примену овог закона дужни су да штите податке о личности, према закону којим се уређује заштита података о личности.

За прикупљање података садржаних у евиденцијама није потребан пристанак лица на које се подаци односе.

VIII. ПРАЋЕЊЕ ПРИМЕНЕ ЗАКОНА

Савет за сузбијање насиља у породици

Члан 35.

Влада образује Савет за сузбијање насиља у породици (у даљем тексту: Савет), који прати примену овог закона и побољшава координисање и делотворност спречавања насиља у породици и заштиту од насиља у породици.

Чланове Савета чине представници државних органа и установа надлежних за примену овог закона.

Савет може, по потреби, укључити у рад и представнике научних и других стручних институција и удружења чија је делатност повезана са заштитом од насиља у породици.

Састав, начин рада и одлучивање Савета ближе се уређује актом Владе о образовању Савета.

IX. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Прекршаји

Члан 36.

Казном затвора до 60 дана казниће се за прекршај лице које прекрши хитну меру која му је изречена или продужена.

Новчаном казном од 50.000 динара до 150.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у државном и другом органу, организацији и установи које полицији или јавном тужиоцу неодложно не пријави или не реагује на

пријаву или опструира пријављивање или реаговање на свако сазнање о насиљу у породици или непосредној опасности од њега (члан 13. став 2).

Осуђујућа пресуда за прекршај из става 1. овог члана може се извршити пре њене правноснажности, према Закону о прекршајима.

X. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Рок за доношење подзаконских прописа

Члан 37.

Подзаконски прописи предвиђени овим законом донеће се у року од три месеца од ступања овог закона на снагу, изузев акта које доносе групе за координацију и сарадњу који ће се донети у року од 30 дана од дана њиховог образовања.

Рок за образовање група за координацију и сарадњу и Савета и именовање лица одређених за везу

Члан 38.

До дана почетка примене овог закона образоваће се групе за координацију и сарадњу и Савет и именоваће се лица одређена за везу.

Завршна одредба

Члан 39.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од 1. јуна 2017. године.